

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1691. usque ad annum 1701

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1781

VD18 13322648

§. 4. Septem propositiones de Gratia a ficto Arnaldo fabricatæ.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67627](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67627)

Sæc. XVII. veroque Arnaldo commercium sibi esse
 A. C. 1691. haud dubitabat.

§. IV.

*Septem propositiones de Gratia a
 fido Arnaldo fabricatæ.*

*Argentre
 Coll. Jud.
 de nov. err.
 t. 3. p. 368.* Captata Lignii, aliorumque fiducia
 fictus Arnaldus, ut ex Jansenistis
 scriptam suæ doctrinæ professionem e-
 liceret, datis literis ad Lignium se-
 ptem propositiones circa gratiæ verita-
 tem transmisit, subjungens, quod hæ
 in quadam disputatione publica Mech-
 linæ fuerint propugnata, Archiepi-
 scopus vero a Jesuitis instigatus, hujus
 disputationis Præsidem acriter insecta-
 tus, sancti Augustini doctrinam in his
 thesibus contentam censuris perstrin-
 gere intendat: id autem cum in gra-
 vem hujus S. Doctoris contumeliam
 cederet, ipse Arnaldus eas a potissi-
 mis Franciæ Episcopis & Sorbonæ &
 Lovaniensibus Doctoribus, necnon a cele-
 berrimis Europæ Theologis approbari
 curavit: ut ergo Archiepiscopus tot ap-
 probationum auctoritate territus, a
 censura abstineret, hæcque caussa Ro-
 mæ ea certius optatum haberet succes-
 sum, pariter Duacensis Universitatis
 approbatio desideraretur: Erant autem
 septem hæ Theses hujus tenoris:

I. „Gra-

I. „Gratiam efficacem nec semper, Sæc. XVII.
 „nec omnibus hominibus dari, omnium A. C. 1691.
 „Theologorum consensu, & quotidiana
 „na tot Peccatorum experientia com-
 „probatur. Hanc gratiam necessariam
 „esse, ut homo vere & proprie possit
 „opera bona exercere, tentationes su-
 „perare &c. fatetur, quisquis in Eccle-
 „siæ traditione, S. Augustini aliorum-
 „que Patrum doctrina peregrinus non
 „est. „

II. „Hi ergo, qui aliquam gratiam
 „sufficientem ab efficaci distinctam pro
 „statu naturæ lapsæ admittunt, longif-
 „sime a mente D. Augustini aberrant;
 „hic enim in statu naturæ ante lapsum
 „non aliam, quam gratiam sufficien-
 „tem adstruit, nec aliam post pecca-
 „tum, nisi efficacem. Hæc si indu-
 „bitata S. Augustini principia vel mi-
 „nimum concutias, infallibiliter totam
 „doctrinæ cælestis compagem solvis. „

III. „Quid autem cogitandum de
 „gratia sufficiente Thomistarum? mi-
 „nus erronea videtur hæc opinio, quia,
 „nisi decipi amas, complecti videtur
 „expressionem, quæ gratiæ sufficien-
 „tiam excludit, aliunde vero turbidis
 „hisce temporibus ad occultanda gra-
 „tiæ Evangelicæ mysteria satis accom-
 „moda est. Ceterum, sicut nec Au-
 „gustino, nec in purioribus Ecclesiæ
 „sæcu-

Sæc. XVII. „fæculis cognitum erat Gratiaë suffi-
 A. C. 1691. „cientis verbum, minus autem res per
 „illud expressa, hinc illud a sana Theo-
 „logia relegandum esse, haud imme-
 „rito censemus. „

JV. „Peccati Philosophici dogma
 „est infecta illa radix, quæ clam a longo
 „tempore in corruptæ Ethicæ Semi-
 „nariis adolevit: quamprimum vero
 „palam prorupit, Vaticano fulmine
 „percussa est, variique errores infallibili
 „connexione cum detestando hoc dog-
 „mate conjuncti, quasi surculi in ra-
 „dice eodem ictu protriti sunt. „

V. „Propositio damnata est hæc:
 „*Peccatum Philosophicum commissum ab*
 „*eo, qui Deum ignorat, non est offensa*
 „*Dei:* inde opposita hæc conclusio in-
 „ferri potest: *Peccatum Philosophicum est*
 „*offensa Dei, etiam in eo, qui Deum igno-*
 „*rat:* inde sic ulterius infertur, si Deus,
 „qui ignoratur offenditur, ergo igno-
 „rantia non excusat a peccato, proin-
 „post tot altercationes hucusque ha-
 „bitas, hodie summi Pontificis oraculo
 „decisum manet, quod nulla sal-
 „tem juris naturalis ignorantia ex-
 „cuset a peccato. „

VI. „Quomodo vero cum illa pec-
 „cati Philosophici censura conciliari
 „potest bicornis voluntatis indifferen-
 „tia, & Aristotelica libertatis definitio:
 „*liber-*

„libertas est potentia, qua quis positus omnibus **Sæc. XVII.**
 „ad agendum prærequisitis potest agere & **A. C. 1691.**
 „non agere, cum utique non possit tam
 „vitari, quam non vitari id, quod igno-
 „ratur: Cave, ne recurras ad distin-
 „ctionem, *sensus divisi & compositi*; aut
 „ad indifferentiam iudicii: vana sunt
 „hæc effugia, excogitata a novis qui-
 „busdam Neotericis ad eludenda Se-
 „mipelagianorum terriculamenta, me-
 „lius igitur, magisque conforme vide-
 „tur principiis S. Augustini, ejusmodi
 „libertatem in flexibili ad libitum indif-
 „ferentia, & in expedita ad utrum-
 „libet potentia consistentem post Adæ
 „lapsum prorsus rejicere.„

VII. „Inferes illico, hac ratione
 „in actiones humanas induci necessi-
 „tatem: ast facestant hæ consequen-
 „tiæ centies ex quinque propositioni-
 „bus perperam deductæ, ac centies
 „explosæ; nos pro statu Viatorum ne-
 „cessitatem, quæ vocatur naturæ,
 „& immutabilitatis, rejicimus: a-
 „liam vero quamlibet necessitatem
 „nihil est, quod reformidemus duce
 „S. Augustino, qui l. 5. de Civit. Dei
 „c. 10. dicit. *Si illa definitur esse necessi-
 „tas, secundum quam dicimus, necesse esse,
 „ut ita sit aliquid, vel ita fiat: nescio cur
 „eam timeamus; ne nobis libertatem aufe-
 „rat voluntatis.* Hanc necessitatis cum
 „liber-

Sæc. XVII. „libertate concordiam deinceps agno-
A. C. 1691. „scet quisquis Catholice sentiet, &
 „pestiferam peccati Philosophici do-
 „ctrinam ejurabit. „

§. V.

*Lignii & aliorum judicium de his
 propositionibus.*

Quamprimum Lignius a personato Arnaldo septem hæc propositiones unacum literis, in quibus illum Impostor suum *Filium charissimum* appellabat, recepit, mox consultatione cum Laleo & Rivetto habita, uniuscujusque responsum atque judicium expetebatur: Scripserat Lignius die secunda Novembris epistolam, in qua præcoci impetu ementito Arnaldo significabat, quod suo judicio verissima quidem & summe orthodoxa sit doctrina harum Thesium, nimis tamen cruda pro illis, qui nonnisi in Scholarum idiomate enutriti essent. Ceterum Laleum & Rivetum ejusdem cum Arnaldo sententiæ esse, nec minori odio ejusmodi loquendi modos, quos Scholastici ad sedandum Sorbona furorem adhibent, detestari ajebat. Eadem quoque die Laleus ad fictum hunc Arnaldum datis literis hæc effatus est, „Utinam ea esset temporis ratio, ut
 „libere